

Patriarhul Daniel felicită clerul și credincioșii români ai Parohiei Boian din Canada pentru reconstrucția bisericii

image not found or type unknown

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a transmis sâmbătă un mesaj de felicitare și binecuvântare cu ocazia sfințirii Bisericii „Adormirea Maicii Domnului și Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir” a Parohiei Boian, Alberta, Canada.

Lăcașul de cult al comunității a fost reconstruit, după ce în anul 2023, biserica veche de peste un secol a fost distrusă de un incendiu.

„Sfințirea bisericii din Boian în această mare zi de praznic dobândește o semnificație duhovnicească deosebită. După încercarea grea prin care a trecut comunitatea în anul 2023, când vechiul lăcaș de rugăciune a fost mistuit de un incendiu, ziua de astăzi este mărturia luminoasă a faptului că din încercare poate izvorî speranță, din suferință poate crește solidaritatea, iar din pierdere se poate naște, prin credință și lucrare comună, un nou început”, a transmis Preafericirea Sa.

Părintele Patriarh Daniel a subliniat că noua biserică din Boian nu aparține numai generației care a reconstruit-o, ea este o punte între generații: „Primește moștenirea celor care au întemeiat comunitatea cu mai bine de un veac în urmă și o încredințează copiilor și tinerilor de astăzi, pentru ca aceștia să o transmită, la rândul lor, celor care vor veni după ei”.

Mesajul integral:

Credință statornică și comuniune frățească în lucrarea de rezidire a bisericii din Boian

Înaltpreasfințiile Voastre,

Preasfințite Părinte Ioan Casian,

Preacucernice Părinte Gheorghe Petrovan,

Iubiți frați și surori în Hristos Domnul,

Cu aleasă bucurie duhovnicească și cu părintească dragoste, adresăm un cuvânt de binecuvântare și felicitare clerului și credincioșilor ortodocși români din Boian,

Alberta, Canada, cu prilejul sfințirii noii bisericii cu hramurile „Adormirea Maicii Domnului și Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir”, în această zi binecuvântată de 15 august 2026.

Sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului este pentru întreaga Biserică Ortodoxă prilej de rugăciune, de bucurie și de întărire în nădejde, deoarece Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, Maica Vieții, este pentru noi icoană a smereniei, a ascultării și a iubirii jertfelnice, precum și grabnică ajutătoare și ocrotitoare a celor aflați în suferințe.

De aceea, sfințirea bisericii din Boian în această mare zi de praznic dobândește o semnificație duhovnicească deosebită. După încercarea grea prin care a trecut comunitatea în anul 2023, când vechiul lăcaș de rugăciune a fost mistuit de un incendiu, ziua de astăzi este mărturia luminoasă a faptului că din încercare poate izvorî speranță, din suferință poate crește solidaritatea, iar din pierdere se poate naște, prin credință și lucrare comună, un nou început.

Istoria comunității ortodoxe românești din Boian este, de altfel, o istorie a credinței statornice și a jertfelniciei. La sfârșitul secolului al XIX-lea, românii veniți din Bucovina pe aceste plaiuri îndepărtate au purtat cu ei nu doar dorul după locurile natale, ci mai ales credința ortodoxă moștenită de la părinții și strămoșii lor. Ajunși într-o lume nouă, ei au înțeles că, pentru a-și păstra unitatea și identitatea, aveau nevoie de un altar în jurul căruia să se adune și de o biserică în care să își boteze copiii, să își cunune tinerii, să se roage pentru cei adormiți și să transmită generațiilor următoare credința și valorile lor spirituale.

Astfel, biserica ridicată de primii români stabiliți în Boian, care a fost binecuvântată în anul 1905, a devenit, vreme de peste un secol, centrul vieții spirituale a acestei comunități. Ea a păstrat în zidurile sale rugăciunile, bucuriile și lacrimile mai multor generații și a devenit un semn al contribuției românilor ortodocși la istoria și cultura provinciei Alberta.

De aceea, incendiul din anul 2023 nu a însemnat numai pierderea unei clădiri de o mare valoare istorică, ci și o rană în trupul memoriei comunitare. Focul care a mistuit vechea biserică nu a putut mistui însă credința celor care se rugau în ea, nu a putut șterge memoria înaintașilor și nici nu a putut stinge dorința comunității de a merge mai departe.

Dimpotrivă, această grea încercare a făcut și mai vizibilă puterea comuniunii și a solidarității creștine. Clerici și credincioși, familii, ctitori și binefăcători, oameni apropiați comunității din Boian s-au unit în rugăciune și în lucrare, oferind timp,

pricepere, muncă și sprijin material pentru ca biserica să fie ridicată din nou.

În această lucrare de rezidire înțelegem mai adânc cuvântul Sfântului Apostol Petru, adresat creștinilor: „Și voi înșivă, ca pietre vii, zidiți-vă drept casă duhovnicească” (1 Petru 2, 5). Înaintea zidurilor de lemn sau de piatră se află, așadar, pietrele vii ale Bisericii, adică oamenii care cred, se roagă și lucrează împreună. Biserica materială a putut fi reconstruită deoarece comunitatea duhovnicească a rămas vie.

În același timp, reconstruirea bisericii din Boian ne amintește de cuvântul Domnului Iisus Hristos: „Voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui” (Matei 16, 18). Dincolo de vicisitudinile istoriei, Biserica își continuă lucrarea deoarece temelia ei ultimă nu este una materială, ci este Hristos Domnul, Cel răstignit și înviat, Care transformă suferința în speranță și moartea în înviere.

În mod deosebit, sfințirea acestei biserici ne îndeamnă să privim cu recunoștință către generațiile de români care au păstrat credința ortodoxă pe pământ canadian. Biserica a fost pentru românii din diaspora nu doar lăcaș de cult, ci și casă a comuniunii, școală a credinței și spațiu al păstrării identității spirituale și culturale. În jurul Sfântului Altar, românii aflați departe de țară au regăsit, generație după generație, limba rugăciunii, tradițiile familiei și legătura vie cu înaintașii lor.

De aceea, noua biserică din Boian nu aparține numai generației care a reconstruit-o. Ea este o punte între generații: primește moștenirea celor care au întemeiat comunitatea cu mai bine de un veac în urmă și o încredințează copiilor și tinerilor de astăzi, pentru ca aceștia să o transmită, la rândul lor, celor care vor veni după ei.

Ne exprimăm recunoștința și aprecierea noastră față de Înaltpreasfințitul Părinte Iosif, Mitropolitul Ortodox Român al Europei Occidentale și Meridionale, Înaltpreasfințitul Părinte Nicolae, Mitropolitul Ortodox Român al Celor două Americi, și Preasfințitul Părinte Ioan Casian, Episcopul Ortodox Român al Canadei, pentru dragostea și responsabilitatea pastorală cu care slujesc comunitățile ortodoxe românești din diaspora și pentru sprijinul acordat credincioșilor în păstrarea și afirmarea identității lor creștine și românești.

Adresăm, de asemenea, cuvinte de aleasă prețuire Preacucernicului Părinte Paroh Gheorghe Petrovan, care, împreună cu credincioșii încredințați spre păstorie, a dus mai departe lucrarea de renaștere a acestei comunități, după ce biserica parohială a ars, precum și slujitorilor sfintelor altare, membrilor comunității, ctitorilor și tuturor binefăcătorilor, care, prin rugăciune, contribuții materiale, muncă și dăruire, au sprijinit rezidirea și înfrumusețarea acestui sfânt lăcaș.

Lucrarea săvârșită aici ne arată că adevărata putere a unei comunități creștine se descoperă mai ales în vreme de încercare, atunci când oamenii nu se risipesc, ci se apropie unii de alții; nu se lasă biruiți de descurajare, ci transformă durerea în solidaritate și speranța în faptă.

Astăzi, când noul lăcaș este sfințit și redat rugăciunii, putem spune că biserica din Boian a renăscut nu numai prin reconstruirea zidurilor sale, ci mai ales prin reînnoirea legăturilor dintre oameni. Ceea ce focul a despărțit de trecut prin pierderea unei zidiri, credința a unit din nou printr-o lucrare comună pentru viitor.

Îi îndemnăm îndeosebi pe părinți și bunici să îi apropie pe copii și pe tineri de această biserică, pentru ca noul lăcaș să fie plin nu numai de amintirea celor care au fost, ci și de glasurile celor care vor continua viața comunității. Cea mai frumoasă cinstire adusă înaintașilor este transmiterea către noile generații a credinței pentru care ei au făcut atâtea jertfe.

Ne rugăm Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, ocrotitoarea acestei biserici, să ocrotească clerul și credincioșii comunității din Boian, iar Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir, să le fie tuturor mijlocitor înaintea Preasfintei Treimi.

Fie ca acest sfânt lăcaș, ridicat din nou prin credință, jertfelnicie și comuniune frățească, să rămână peste generații „casa lui Dumnezeu și poarta cerului” (Facerea 28, 17), loc al Sfintei Euharistii, al rugăciunii și al împăcării, al comuniunii și al speranței, păstrând vie credința ortodoxă și legătura spirituală dintre românii din Canada și tradiția creștină a poporului român.

Cu prilejul acestei zile de aleasă sărbătoare, felicităm pe toți cei care au contribuit la reconstruirea și înfrumusețarea bisericii din Boian și ne rugăm lui Dumnezeu să le răsplătească osteneala și dărnicia, dăruindu-le sănătate și mântuire, pace și bucurie, precum și mult ajutor în toată lucrarea cea bună.

Cu părințești binecuvântări,

† Daniel

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

Foto credit: Facebook / Episcopia Canadei

basilica.ro